C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.1r-30/24 Judecătoria Edineț sediul Central
1-23139400-03-1r-16012024 Judecător Gh.Bîrsan

D E C I Z I E
În numele Legii
22 februarie 2024

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Oleg Moraru, Viorel Pușcaș

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul recursul declarat de către inculpatul Bodnari Victor împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 20.12.2023, prin care:

Bodnari Victor, născut la *****, numărul de identificare *****, originar din *****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, nesupus serviciului militar, studii superioare incomplete, căsătorit, la întreținere 2 copii minori, angajat în câmpul muncii, anterior nejudecat,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264[1] alin.(1) CP la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 150 ore, determinat de autoritățile administrative locale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de pedeapsă stabilită lui Bodnari Victor s-a dispus de a fi calculat din ziua punerii la evidenţă la oficiul de executare la locul de trai.

S-a pus în obligația colaboratorilor de poliție a IP Edineț, la devenirea definitivă a sentinței, identificarea și ridicarea permisului de conducere pe numele titularului Bodnari Victor, născut la *****, cu nr.***** eliberat la 06.08.2008, pentru categoria ”B” și ”C”, cu expedierea ulterioară a acestuia pentru executare instituției abilitate Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu sediul în mun.Chişinău, str.Salcîmilor 28.

Asupra corpurilor delicte instanța a decis: 2 discuri CD-R de model ”Freestyle” care conține fiecare câte o înregistrare video (f.d.17,26), recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanțele din 26.09.2023 și 27.09.2023, după

devenirea definitivă a sentinței, să fie păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond de la 06.10.2023 până la 20.12.2023, în instanța de recurs de la 16.01.2024 până la 22.02.2024.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Bodnari Victor, la 18.09.2023, aproximativ pe la ora 01:40, deținând permisul de conducere nr.*****, pentru categoria „B”, şi „C”, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate, reglementată de prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin HG nr.357 din 13.05.2009 şi alte prevederi ale legislației în vigoare, deplasându-se cu autoturismul de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare *****, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie în municipiul Edineţ, strada Sf. Vasile, la stația PECO „Vivami-Petrol”. Fiind supus testării alcoolscopică cu aparatul „Drager”, s-a stabilit că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de acesta este de 0,56 mg/l, ceea ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Bodnari Victor este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) CP – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Stabilind ca fiind dovedită comiterea de către Bodnari Victor a infracțiunii lui incriminate, instanța de judecată i-a aplicat în baza art.264^1 alin.(1) CP pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de pedeapsă stabilită lui Bodnari Victor s-a dispus de a fi calculat din ziua punerii la evidenţă la oficiul de executare la locul de trai.

S-a pus în obligația colaboratorilor de poliție a IP Edineț, la devenirea definitivă a sentinței, identificarea și ridicarea permisului de conducere pe numele titularului Bodnari Victor, născut la *****, cu nr.***** eliberat la 06.08.2008,

pentru categoria ”B” și ”C”, cu expedierea ulterioară a acestuia pentru executare instituției abilitate Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu sediul în mun.Chişinău, str.Salcîmilor 28.

Asupra corpurilor delicte instanța a decis: 2 discuri CD-R de model ”Freestyle” care conține fiecare câte o înregistrare video (f.d.17,26), recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanțele din 26.09.2023 și 27.09.2023, după devenirea definitivă a sentinței, să fie păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 20.12.2023 a declarat recurs inculpatul Bodnari Victor, solicitând casarea actului judecătoresc contestat cu pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care să-i fie stabilită o pedepsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţi pe un termen de 150 ore determinat de autorităţile administrative locale.

În argumentarea acestor solicitări s-a invocat, că sentința este una ilegală și pasibilă casării, or, conform art.4 CP, întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societăţii, drepturile si libertăţile acesteia. Legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

Deasemenea referindu-se la prevederile art.61 și 75 alin.(1) CP, care reglementează scopul pedepsei și criteriile generale de individualizare ale acesteia, recurentul consideră, că concluzia instanţei precum că „sentinţa de condamnare în cauza penală va avea un efect preventiv serios, atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite de Constituţia Republicii Moldova şi de alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită” este eronată, deoarece inculpatul nu are înclinaţie înăscută de a săvârşi astfel de fapte, iar comiterea infracţiunii s-a realizat prin acţiunile descrise în rechizitoriu.

Critică recurentul constatarea instanței privitor la forma vinovăției pentru fapta comisă – intenția, menționând că intenția nu constituie criteriu de individualizare a pedepsei în sensul art.75 alin.(1) CP, recurentul invocând că instanța urma să ia în consideraţie 3 circumstanţe atenuante : săvârşirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare; contribuirea activă la descoperirea infracţiunii și recunoaşterea vinovăţiei; aflarea copiilor minori şi soţiei la întreţinerea inculpatului. Astfel notează recurentul, că individualizarea pedepsei şi a modului de executare s-a efectuat contrar prevederilor art.75 alin.(1) CP.

Consideră recurentul, că comiterea pentru prima data a unei infracţiuni uşoare, caracteristica pozitivă de la locul de trai, lipsa antecedentelor penale,

recunoaşterea vinei, aflarea la întreţinere a copiilor minori şi a soţiei, angajarea în câmpul muncii, condiţiile de viaţă ale familiei, în temeiul art.4 şi art.79 alin.(1-1[1]) CP instanţa urma să nu aplice inculpatului Bodnari Victor pedeapsa prevăzută de art.62 alin.(1) lit.b[1]) şi art.264[1] alin.(1) CP sub formă anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece pentru îndeplinirea atribuţiilor de serviciu acestuia îi este necesară deplasarea cu autoturism în diferite localităţi, iar din salariu pentru munca efectuată acesta își întreține familia şi achită creditul bancar.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței*. Referințe depuse n-au fost.

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei penale, luând în considerație prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.*

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Bodnari Victor în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, inculpatul-recurent nu a criticat sentința contestată în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor sale, invocând dezacord cu aprecierea instanței în partea aplicabilității pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Analizând solicitările inculpatului invocate în recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței, Colegiul conchide, că cerințele formulate nu sunt întemeiate, or, vin în dezacord cu împrejurările cazului, ce vizează caracterul prejudiciabil al faptei comise de către acesta.

În susținerea acestei concluzii Colegiul va menționa prevederile art.61 CP, care la alin.(1) stipulează, că *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni,*

cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor, la alin.(2) fiind menţionat, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată art.75 CP la alin.(1) stipulează, că *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia*.

Potrivit sentinței, instanța de fond constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat și stabilindu-i pedeapsa penală, a reținut că Bodnari Victor a comis infracțiune ușoară cu intenție, acesta se caracterizează pozitiv de către administrația publică locală, la evidența medicilor narcolog și/sau psihiatru nu se află, este la prima abatere de la legea penală, în perioada 2008-2023 a comis 2 contravenții din domeniul circulației rutiere, în fapta comisă a recunoscut vina și s-a căit de cele săvârșite, iar la judecarea cauuzei a acceptat procedura de examinare prevăzută de art.364^1 CPP.

Respectiv, Colegiul penal conchide, că instanța de judecată în baza materialelor anexate la dosar a stabilit toate circumstanțele referitoare la fapta infracțională comisă de inculpat și personalitatea acestuia, pentru a-i stabili o pedeapsă justă și echitabilă.

Argumentul recurentului, precum că instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de recunoașterea inculpatului a vinovăției în săvârșirea infracțiunii și căința sinceră – este unul vădit nefondat. Or, în textul sentinței contestate este indicată expres mențiunea instanței referitor la circumstanțele menționate de recurent, care de rând cu alte circumstanțe reținute au determinat aplicarea față de Bodnari Victor a pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității într-un cuantum la limita minimă prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP în raport cu art.80^1 CP.

Luând în considerație prevederile art.61 și art.75 CP în raport cu criteriile complementare ce vizează persoana lui Bodnari Victor, Colegiul conchide, că prima instanță i-a stabilit acestuia pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, și just a conchis, că la caz nu sunt prezente temeiuri pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

În acest sens, Colegiul penal consideră că prima instanță corect a statuat, că pedeapsa sub forma anulării de dreptul de a conduce mijloace de transport prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP este una obligatorie, care are drept

scop prevenirea comiterii de noi infracțiuni din domeniul transporturilor, raționamentul instituirii acestei pedepse constituind anume prevenirea conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate.

Colegiul penal conchide, că măsurile de pedeapsă stabilite lui Bodnari Victor sunt adecvate faptei comise de el, pedeapsa astfel cum a fost stabilită de către prima instanță este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

La caz, instanța de recurs similar ca și acea de fond consideră, că doar prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, vor fi atinse scopurile pedepsei penale, în special cel de prevenire a comiterii noilor infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Colegiul conchide, că pedeapsa aplicată va fi capabilă să convingă inculpatul de a respecta legea penală și a evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

Dezacordul recurentului cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, acesta invocând că instanța urma să se conformeze prevederilor art.79 alin.(1) CP și să nu-i aplice respectiva pedeapsă complementară obligatorie rezultând din cumulul circumstanțelor atenuante, Colegiul îl apreciază unul neîntemeiat, în acest sens menționând următoarele.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că *ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie*.

Totodată alin.(1^1) al aceluiași articol stipulează, că *poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1)*.

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP.

La caz însă, Colegiul penal nu a stabilit circumstanțe de acest gen, care ar servi temei pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută la sancțiunea art.264[1] alin.(1) CP.

Colegiul penal similar instanței de fond conclude, că recunoașterea vinei de către inculpat și prezența persoanelor la întreținere, precum și faptul că este angajat în câmpul muncii și că activitatea sa este legată cu deplasări de serviciu, sunt niște circumstanțe atenuante, care influențează pedeapsa, însă prin sine nu micșorează gravitatea faptei comise.

De alt fel, aceste circumstanțe au fost deja luate în considerație de către instanță la stabilirea pedepsei, prin aplicarea prevederilor art.80[1] CP şi reducerea limitelor de pedeapsă.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Deci, Colegiul penal consideră, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatului Bodnari Victor îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art.79 alin.(1) CP ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că invocările din cererea de recurs sunt neîntemeiate, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Ținând cont de motivele enunțate în prezenta decizie în raport cu prevederile legale care guvernează speța, conducându-se de dispozițiileart.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către **Bodnari Victor** împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Central din 20.12.2023, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.